

RIKSREVISIONENS
GRANSKNINGSPLAN

2020/21

ISBN 978-91-7086-570-1

RIKSREVISIONENS GRANSKNINGSPLAN 2020/21

TRYCK: RIKSDAGENS INTERNTYCKERI, STOCKHOLM 2020

RIKSREVISIONEN

TILL RIKSDAGEN

BESLUTAD: 2020-10-12

DNR: 1.1.2-2020-0724

Riksrevisionens granskningsplan 2020/21

RIKSREVISIONENS GRANSKNINGSPLAN 2020/21

RIKSREVISIONEN

Innehåll

1	Inledning	5
2	Utgångspunkter för granskningsverksamheten	7
2.1	Effektivitetsrevisionens uppgift och mandat	7
2.2	Den årliga revisionens uppgift och mandat	8
3	Granskningar det kommande året	11
3.1	Effektivitetsrevisionen	11
3.2	Den årliga revisionen	21
	Bilaga 1. Pågående granskningar inom effektivitetsrevisionen	27

1 Inledning

Riksrevisionen är en del av riksdagens kontrollmakt och har till uppgift att granska den verksamhet som bedrivs av staten. Revisionens granskning ska bidra till god resursanvändning och effektiv förvaltning i staten. Granskningen genomförs genom *effektivitetsrevision* och *årlig revision*.

Av Riksrevisionens instruktion framgår att riksrevisorn beslutar om granskningens huvudsakliga inriktning och att den ska redovisas i en granskningsplan.¹

I Riksrevisionens granskningsplan presenterar riksrevisorn årligen verksamhetens huvudsakliga inriktning, i syfte att ge en samlad bild av pågående och planerad granskning inom effektivitetsrevisionen och den årliga revisionen.

Riksrevisionen har utifrån en övergripande omvärlds- och riskanalys identifierat fyra huvudsakliga risker i staten, och de bildar utgångspunkt för granskningsinriktningen inom båda verksamhetsgrenarna. Det handlar om brister i:

- kvalitet i underlag och information som ska möjliggöra stabila offentliga finanser.
- styrning, uppföljning och avrapportering av statliga åtaganden.
- organisering, ansvar och samordning.
- kompetensförsörjning.

För varje huvudsaklig risk har konkreta riskområden identifierats. Riskområdena beskrivs i det följande.

Riskmodellen innebär en ordnad styrning och uppföljning av granskningsverksamheten genom att de två revisionsgrenarna behandlar samma huvudsakliga risker. Dessa återkommer även i riksrevisorns årliga rapport, till stöd för uppföljningen av granskningsplanen.

Modellen främjar också en mer sammanhållen inriktning av granskningsarbetet och möjliggör på sikt en mer övergripande, långsiktig analys av effektiviteten i staten. Det är av intresse, inte minst mot bakgrund av att många beslut fattas i relativt kortsiktiga perspektiv utan närmare koppling till statens övergripande och långsiktiga mål. Sveriges engagemang och insatser för Agenda 2030-målen kan till exempel vara en sådan aspekt i granskningar inom och mellan olika sakområden.²

¹ 4 § lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen.

² <https://www.regeringen.se/regeringens-politik/globala-malen-och-agenda-2030/17-globala-mal-for-hallbar-utveckling/>

Riksrevisionen vidareutvecklar löpande riskmodellen genom att fördjupa analysen av risker i det statliga åtagandet, bland annat genom att åskådliggöra och tillvarata synergieffekter och ämnes- och verksamhetsmässiga samband i omvärldsanalys och planering av kommande granskningar.

2 Utgångspunkter för granskningsverksamheten

2.1 Effektivitetsrevisionens uppgift och mandat

Riksrevisionens uppgift är att granska den verksamhet som bedrivs av staten.³ Inom uppgiften att bedriva effektivitetsrevision får Riksrevisionen under vissa förutsättningar även granska sådan verksamhet som bedrivs i form av aktiebolag eller stiftelse. Riksrevisionen får också granska användning av statsmedel som tagits emot ”som stöd till en viss verksamhet, om redovisningsskyldighet för medlen föreligger gentemot staten eller särskilda föreskrifter eller villkor har meddelats om hur medlen får användas”.⁴ Effektivitetsrevisionens mandat omfattar även granskning av arbetslöshetsersättningens handläggning hos arbetslöshetskassorna.⁵

Riksrevisorernas rekommendationer riktas till de aktörer som omfattas av granskningsmandatet, men granskningarna kan även inkludera beskrivningar och analyser som når utöver den statliga verksamheten.

Granskningens genomförande

Effektivitetsrevisionen ska främst ta sikte på förhållanden med anknytning till statens budget, genomförandet och resultatet av statlig verksamhet och åtaganden i övrigt men får också avse de statliga insatserna i allmänhet. Grundläggande för effektivitetsrevisionens inriktning är att den ska ”främja en sådan utveckling att staten med hänsyn till allmänna samhällsintressen får ett effektivt utbyte av sina insatser”. Granskningen ska därför huvudsakligen inriktas på hushållning, resursutnyttjande och måluppfyllelse.⁶ Effektivitetsrevisionen följer, i tillämpliga delar, de internationella standarderna ISSAI (International Standards for Supreme Audit Institutions).

Granskningsmandatet innebär att effektivitetsrevisionen inriktas mot granskningar i väsentliga samhällsfrågor som avser förhållanden mellan mål och medel samt effekter av statliga verksamheter och insatser. En typisk granskning inom effektivitetsrevisionen inriktas mot bedömningar av om riksdagens mål och intentioner uppnås i så hög grad som möjligt inom ramen för tillgängliga resurser och med god hushållning.

³ 13 kap. 7 § regeringsformen.

⁴ 2 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m.

⁵ Ibid.

⁶ 4 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m.

Genom att inrikta granskningarna på indikerade problem och redovisa tydliga iakttagelser, slutsatser och rekommendationer syftar revisionen till att uppnå förbättringar som främjar effektivitet och resurshushållning.

Granskningsrapporterna utgör vidare ett underlag som gör det möjligt för riksdagen att utkräva ansvar.

Styrande för urvalet av granskning är risker för ineffektivitet inom områden i statens verksamhet som ur ett principiellt eller kvantitativt perspektiv har stor betydelse i statsbudgeten.⁷ Granskningen är därmed problemorienterad. Urvalet av granskningar grundas på utskottsvisa analyser utifrån problem inom området, av ekonomisk eller principiell betydelse. Granskningens mervärde, genomförbarhet och tajming är också styrande för valet av vad som ska granskas.

Granskningens avrapportering

Granskningsrapporter lämnas till riksdagen som lämnar dessa vidare till regeringen för ett yttrande innan rapporterna behandlas i riksdagen.

Riksrevisionens rapporter kvalitetssäkras internt och externt. Utkasten till rapporter är bland annat föremål för faktagranskning av dem som berörs av granskningen.

Riksrevisionen lämnar som regel rekommendationer i granskningsrapporterna. De syftar till att främja effektiviteten i den granskade verksamheten genom att konsekvenserna av de slutsatser som lämnas i rapporterna konkretiseras. Riksrevisionen kan också enligt 4 § i lagen om revision av statlig verksamhet m.m. lämna förslag om alternativa insatser för att avsedda resultat ska nås.

De viktigaste iakttagelserna från effektivitetsrevisionen samlas i riksrevisorernas årliga rapport, som lämnas till riksdagen. Därutöver redovisar Riksrevisionen åtgärder som har vidtagits med anledning av effektivitetsrevisionens granskningsrapporter i en årlig uppföljningsrapport.⁸

2.2 Den årliga revisionens uppgift och mandat

Genom årlig revision ska Riksrevisionen granska årsredovisningar i staten. Granskningen syftar till att bedöma om redovisningen och den underliggande redovisningen är tillförlitlig och räkenskaperna rättvisande samt om ledningens förvaltning följer tillämpliga föreskrifter och särskilda beslut.⁹

⁷ Bet. 2009/10: KU17, s. 25.

⁸ Se till exempel Riksrevisionens uppföljningsrapport 2019.

⁹ Bedömningen av ledningens förvaltning görs inte vid granskning av redovisningen för staten, Regeringskansliet eller Kungliga Slottsstaten och Kungliga Djurgårdens förvaltning (3 och 5 §§ lagen (2002:2022) om revision av statlig verksamhet m.m.).

Granskningen omfattar cirka 225 årsredovisningar per räkenskapsår, varav merparten gäller förvaltningsmyndigheter under regeringen.

Den årliga revisionen utförs i enlighet med god revisions sed. Vad som är god revisions sed vid statlig revision bestäms av riksrevisor och innebär i huvudsak att Riksrevisionen tillämpar ISSAI:er (International Standards for Supreme Audit Institutions) som gäller för finansiell revision. Den årliga revisionens granskning av resultatredovisning och annan information i årsredovisningen följer Riksrevisionens interna styrdokument.

Granskningens genomförande

Granskningen inriktas mot risken för väsentliga fel i årsredovisningarna. Varje år gör den årliga revisionen en riskanalys och en väsentlighetsbedömning av varje myndighet. Syftet är att bedöma vad som behöver granskas under året och vilken metod för granskningen som är mest effektiv. En högre risk för väsentligt fel leder till mer omfattande granskning.

Eftersom granskningen utgår från risk för väsentliga fel inriktas granskningen normalt mot stora eller komplicerade poster i årsredovisningarna, ofta där det finns väsentliga betalningsflöden.

Viktiga delar i riskbedömningen är att analysera regeringens styrning av myndigheten, myndighetens interna kontrollmiljö och de processer som är väsentliga för myndighetens rapportering i årsredovisningen. Nivån på myndighetens interna styrning och kontroll påverkar också valet av granskningsmetod

I revisionens genomförande granskar Riksrevisionen myndighetens interna kontrollaktiviteter och finansiella flöden genom olika granskningsåtgärder. Granskningen pågår under hela året.

Granskningens avrapportering

Granskningen avslutas med att Riksrevisionen lämnar en revisionsberättelse per myndighet till regeringen, och i vissa fall till riksdagen. Om det finns väsentliga fel i årsredovisningen lämnar Riksrevisionen en så kallad modifierad revisionsberättelse. En modifierad revisionsberättelse kompletteras ofta med en revisionsrapport till myndighetens ledning, med kopia till regeringen.

Riksrevisionen lämnar också revisionsrapporter när det finns betydande brister i den interna styrningen och kontrollen, även om bristerna inte har lett till väsentliga fel i årsredovisningen. I revisionsrapporterna rekommenderar Riksrevisionen myndigheterna att vidta olika åtgärder för att komma till rätta med bristerna. Riksrevisionen följer upp myndighetens åtgärder.

De viktigaste iakttagelserna från den årliga revisionen redovisas i riksrevisorns årliga rapport. Därutöver redovisar Riksrevisionen åtgärder som myndigheterna har vidtagit med anledning av revisionsrapporter och modifierade revisionsberättelser i Riksrevisionens årliga uppföljningsrapport.

3 Granskningar det kommande året

I detta avsnitt redovisas den pågående och planerade verksamheten för effektivitetsrevisionen och inriktningen för den årliga revisionen.

Sverige är fortfarande i en pandemikris, vilket har påverkat den riskanalys som ligger till grund för de granskningsinsatser som presenteras i denna granskningsplan. Som framgår av avsnitt 1 utgår granskningsinriktningen från fyra huvudsakliga risker i staten. Riksrevisionens bedömning är att riskerna består och att de i vissa delar har ökat mot bakgrund av de statliga insatser som genomförs i samband med krisen.

Det handlar om risk för brister i:

- kvalitet i underlag och information som ska möjliggöra stabila offentliga finanser.
- styrning, uppföljning och avrapportering av statliga åtaganden.
- organisering, ansvar och samordning.
- kompetensförsörjning.

Utifrån varje huvudsaklig risk har några mer specifika och revisionsnära riskområden identifierats. Områdena beskrivs nedan i avsnitten för effektivitetsrevision respektive årlig revision.

3.1 Effektivitetsrevisionen

Under den pågående pandemikrisen har effektivitetsrevisionen tagit stor hänsyn till att flera verksamheter har samhällsviktiga och brådskande uppgifter inom krishantering. Sådana hänsyn påverkar även valen av granskningar framöver. Effektivitetsrevisionen arbetar i allt väsentligt tillbakablickande, och för att i minsta mån störa pågående krishantering kommer vissa granskningar att genomföras först efter det att samhället övergått i ett mer normaliserat och överblickbart läge.

Som en del av riksdagens kontrollmakt ska Riksrevisionen med sina granskningar ge underlag för ansvarsutkrävande och vägledning om hur statens insatser kan förbättras så att de ger mer nytta i förhållande till insatta resurser. Valen av granskningar grundas därför på en bedömning av risker för bristande effektivitet i genomförandet och resultatet av statliga insatser. Riksrevisionens val av granskningar utgår också från de internationella standarderna som har tagits fram av och tillämpas inom medlemsländerna i INTOSAI, inklusive kriterier för val av områden att granska.¹⁰

¹⁰ INTOSAI, International Organisation of Supreme Audit Institutions, är den globala paraplyorganisation för nationella revisionsorgan som Sverige är medlem i.

En huvuduppgift för Riksrevisionen är att tillföra mervärde för riksdagen. Det innebär att Riksrevisionen med stöd av mandatet ska ha ett bredare perspektiv i granskningen än vad andra aktörer har möjlighet till. Breda granskningar i väsentliga samhällsfrågor prioriteras därför.

Effektivitetsrevisionens granskningar kan omfatta en eller flera verksamheter, och en fråga kan granskas genom hela styrkedjan av ansvarsförhållanden inom staten – från regeringen till den eller de aktörer som ytterst utför olika insatser – och i slutändan hur näringsliv och medborgare påverkas.

Granskning av flera myndigheter som med flera olika insatser ska bidra till måluppfyllelse inom ett större område, exempelvis integration, är ett annat exempel på bredd. I vissa fall handlar det om verksamheter som inte alltid är särskilt omfattande inom varje myndighet, men där det samlade resultatet har stor betydelse, exempelvis upphandling. När målkonflikter inom och mellan olika sakområden ingår i granskningen kan beslutsfattare även få underlag för välinformerade avvägningar mellan olika mål.

En annan indikation på granskningsvärda områden är när problembilden berör flera riskområden, vilket är vanligt eftersom riskområdena hänger samman och delvis överlappar varandra.

För varje huvudsaklig risk har mer specifika, granskningsnära riskområden identifierats. Risker för ineffektivitet som påverkar genomförandet och resultatet av det statliga åtagandet styr förslag och prioriteringar av nya områden att granska. I det följande beskrivs dessa områden med exempel på såväl redan pågående och planerade granskningar som mer preliminära ämnen för kommande granskningar.

Utöver de specifika riskområden och granskningar som redovisas i det följande finns det även andra pågående och kommande granskningar. Riksrevisionen har också alltid beredskap och flexibilitet för att göra omprioriteringar och granska de frågor som för tillfället är mest väsentliga, oavsett om de har omnämnts i granskningsplanen. Vilka frågor som faktiskt kommer att granskas beslutas löpande av riksrevisorn. Samtliga pågående granskningar finns redovisade i bilaga 2.

De offentliga finanserna

De offentliga finanserna står inför betydande utmaningar, inte minst under rådande krisläge med stora behov av folkhälsoinsatser och ekonomiska stöd av olika slag. Det är av största vikt att de statliga resurserna används på ett effektivt sätt och att finanspolitiken samtidigt stödjer en finansiellt långsiktigt hållbar utveckling. Inte minst utifrån revisionens kriterier om risk för väsentliga fel är hanteringen av de statliga finanserna ett område som Riksrevisionen kontinuerligt följer och granskar. Riksrevisionen avser därför att även fortsatt granska viktiga aspekter av det finanspolitiska ramverket och budgetprocessen.

Nedan beskrivs två riskområden som även fortsättningsvis kommer att få särskild uppmärksamhet i granskningsverksamheten under det kommande året.

Risk för bristande effektivitet och transparens i budgetprocessen och tillämpningen av det finanspolitiska ramverket

Det finanspolitiska ramverket är ett verktyg som ska bidra till att säkerställa en långsiktigt hållbar och transparent finanspolitik. Transparens, effektivitet och anpassningsförmåga gentemot långsiktiga utmaningar är viktiga frågor att granska regelbundet, särskilt mot bakgrund av dilemmat att många aktörer har incitament att ha ett mer kortsiktigt perspektiv, inte minst under rådande pandemikris. Det bidrar inte alltid till effektivitet gentemot mer långsiktiga mål och utmaningar som bland annat formuleras i Agenda 2030.

Det finanspolitiska ramverket består av ett antal mål och principer som finanspolitiken ska förhålla sig till samt former för uppföljning, utvärdering och transparens. Ramverket består av följande delar:

- budgetpolitiska mål (överskottsmål, skuldankare, utgiftstak och kommunal ekonomi i balans).
- en stram statlig budgetprocess.
- extern uppföljning av finanspolitiken.
- öppenhet och tydlighet.

Riksrevisionen har återkommande granskat tillämpningen av det finanspolitiska ramverket i de ekonomisk-politiska propositionerna som regeringen lämnar till riksdagen. Sådan granskning pågår och är även inplanerad framöver.

När utgiftstaket infördes som budgetpolitiskt mål i slutet av 1990-talet användes det på ett direkt styrande sätt för att skapa ordning i de offentliga finanserna, och sedan 2000 används det för att stödja uppfyllelsen av överskottsmålet. Under flera år har de offentliga finanserna varit goda och det har inte ansetts nödvändigt att operativt använda taket som direkt styrande för utgiftsutvecklingen. Den ekonomiska kris och de stora statliga budgetunderskott som ser ut att följa i pandemins spår skulle framöver kunna öka behovet av att i praktiken använda utgiftstaket i finanspolitiken igen. Förutsättningarna för detta, och tillämpningen av utgiftstaket under de senaste 15 åren, granskas för närvarande av Riksrevisionen.

Risk för otillräcklig kvalitet i prognoser och konsekvensanalyser

Prognoser och konsekvensanalyser från regeringen och dess myndigheter utgör viktiga underlag för politiska beslut. Om underlagen brister i kvalitet och transparens riskerar det leda till att riksdag och regering fattar finanspolitiska beslut utifrån underlag som inte är rättvisande.

Omvänt ökar väl underbyggda och tydligt redovisade konsekvensanalyser möjligheterna att välja effektiva handlingsalternativ. De bidrar dessutom till kontroll och transparens vad gäller kostnader, effekter och sidoeffekter. Sådana analyser ger också remissinstanser bättre möjligheter att lämna kvalificerade synpunkter och gör att de som berörs av förslagen kan förbereda sig.

Att så långt det är möjligt undvika oförutsedd kostnadsutveckling är viktigt för transparens och stabilitet i de offentliga finanserna. Det är också en viktig demokratifråga eftersom alternativa beslut kanske hade fått majoritet om de slutliga kostnaderna för en insats hade varit kända från början.

Riksrevisionen planerar att granska om besluten om finanspolitiska åtgärder under coronapandemin har fattats utifrån rimliga beslutsunderlag, givet rådande omständigheter. De finanspolitiska åtgärderna som sätts in för att parera krisen och de senare åtgärderna för att säkerställa en god ordning i de offentliga finanserna kommer att vara viktiga granskningsområden framöver.

Varje år betalar arbetsgivare och egenföretagare socialavgifter för mycket stora belopp, motsvarande 600 miljarder kronor. Risker i prognosverksamhet och redovisningen av socialavgifterna kan därmed komma att granskas framöver. Försäkringsmässigheten i socialavgifterna kan också bli föremål för granskning. Det gäller inte minst pensionssystemet som är mycket omfattande.

Underskott och skuldsättning i kommunsektorn kan leda till svårigheter att finansiera de kommunala verksamheterna. I förlängningen riskerar detta även att leda till ökad finansiell risk för staten eftersom behovet av statsbidrag ökar då staten har ett övergripande ansvar för välfärdspolitiken. Riksrevisionen har nyligen inlett en granskning av staten och kommunsektorns ekonomi där bland annat statens krav på de kommunala finanserna granskas.

Riksrevisionen konstaterade i den årliga rapporten 2020 att slutkostnaden för olika projekt ofta blir betydligt högre än beräknat, exempelvis i granskningen om Trafikverkets upphandling av vägunderhåll. En motsvarande granskning pågår nu av upphandlingen av järnvägsunderhåll, och en granskning av kostnadskontroll i infrastrukturprojekt har nyligen inletts.

Riksdagen har vid flera tillfällen uttalat sig om behovet av konsekvensanalyser, bland annat när regeringen lämnar förslag till ny lagstiftning. Statens förmåga att analysera konsekvenser har stor betydelse för möjligheten att anpassa exempelvis lagstiftning och förvaltning till nya utmaningar. En granskning om stabila skattebaser och klimatet samt en granskning om Skatteverkets arbete med att beskatta delningsekonomin pågår.

Styrning, uppföljning och rapportering

Riksrevisionens effektivitetsgranskningar är främst inriktade mot att granska genomförandet och resultatet av de insatser som beslutats av riksdag och regering. I det ingår normalt också att granska regeringens styrning av förvaltningen. Regeringens resultatstyrning och uppföljning av myndigheterna bygger på delegerat ansvar och förtroende, med regelbunden återkoppling i form av rapportering. Riksrevisionens återkommande iakttagelser som uppmärksammas bland annat i den årliga rapporten 2020, visar att styrningen behöver förbättras. Det gäller bland annat uppföljning och utvärdering av insatsernas effektivitet. Kunskapen behöver sedan användas för att utveckla verksamheten och anpassa den till nya förutsättningar.

Inom detta riskområde kan flera frågor bli aktuella att granska framöver. Inför kommande granskningar följer Riksrevisionen bland annat myndighetsstyrningen under pandemin 2020. Andra områden där granskningar planeras är Arbetsförmedlingens återrapportering om utsatta gruppers sysselsättning, statens insatser för att uppnå en jämlik och tillgänglig hälso- och sjukvård och relationen mellan stat och kommun.

Utökade resurser till en verksamhet är ytterligare ett exempel på styrmedel som Riksrevisionen granskar. I det sammanhanget genomförs nu en granskning av arbetet med att stärka arméstridskrafternas förmåga.

Nedan beskrivs ytterligare tre riskområden inom styrning, uppföljning och rapportering.

Risk för otydliga mål och låg måluppfyllelse

Det offentliga åtagandet är ofta komplext med flera aktörer med olika mål och roller. I vissa fall kan målen vara otydliga eller stå i konflikt med varandra. Otydliga mål kan leda till ineffektivitet och låg måluppfyllelse om det är oklart för enskilda myndigheter vad de ska uppnå. Om myndigheter gör olika tolkningar av målen riskerar det att leda till låg måluppfyllelse och misshushållning på en mer övergripande nivå. Detta uppmärksammade Riksrevisionen bland annat i granskningen av det myndighetsgemensamma arbetet mot organiserad brottslighet.

Målkonflikter mellan olika verksamheter, eller delar av verksamheter, är vanliga. Tydliga mål och styrning i avvägningen mellan olika mål och olika tidshorisonter för dessa mål är viktigt för att åstadkomma effektiva och väl avvägda statliga insatser. Riksrevisionen granskar AP-fondernas hållbarhetsarbete och regeringens styrning mot hållbart företagande i de statliga bolagen. Hanteringen av potentiella målkonflikter som kan komma att granskas framöver återfinns inom ett flertal områden, exempelvis statens insatser mot övergödning och skyddet mot spelmissbruk och överskuldssättning.

Indikationer på att otydliga, alltför många eller svårförenliga mål kan bidra till ineffektiva åtgärder kan också föranleda granskningsinsatser. Frågor som Riksrevisionen följer, bland annat mot denna bakgrund, är styrningen av kommunsektorn, strategistyrningen av det internationella biståndet och statens insatser för att stödja glesbygdskommuner.

Riksrevisionen granskar ofta måluppfyllelse och om statens insatser leder till effektiva åtgärder. En pågående granskning med sådant fokus avser polisens effektivitet i utsatta områden. En annan granskning gäller om statlig medfinansiering för ökad kollektivtrafik har varit effektivt. Administration i staten står vidare i fokus för ytterligare en granskning som genomförs utifrån att regering och riksdag har som mål att kärnverksamheten i staten ska öka som andel av den statliga förvaltningen.

Staten vidtar fortlöpande åtgärder för att trygga vårt samhälle och skapa säkerhet. Riksrevisionen granskar insatserna för att stärka samhällets krisberedskap och det civila försvaret. Områden som också är intressanta att granska är de som handlar om att trygga tillgången till samhällsresurser av väsentlig betydelse, till exempel kapacitetsproblem inom elförsörjningen.

Risk för ineffektiv tillsyn och kontroll

Offentlig tillsyn och kontroll ska bidra till att upprätthålla grundläggande värden i samhället såsom rättssäkerhet, effektivitet och likvärdighet. Medborgarna ska kunna vara förvissade om att deras intressen tas tillvara. Frågor om tillsyn och kontroll handlar också om kvaliteten i offentlig verksamhet och kan inom vissa områden vara avgörande för frågor som rör liv, hälsa och miljö. Det är därför viktigt att fortsätta att granska om tillsynen inom väsentliga samhällsområden är effektiv och anpassad även till utmaningar som samhället och medborgarna ställs inför. Tidigare granskningar har visat att statens tillsyn och kontroll inte alltid fungerar på ett tillfredsställande sätt. samtidigt som nya problemområden löpande aktualiseras.

Tillsyn och kontroll bedrivs inom en mängd områden i staten, vilket kan föranleda breda granskningsinsatser. Statens olika mekanismer för tillsyn och kontroll bör vara effektiva så att fel upptäcks och beivras. Det gäller fel som exempelvis kan leda till stora samhällskostnader eller misshushållning. Brister i tillsynen kan vidare innebära att viktiga mål inte nås eller till att förtroendeskadorna uppstår.

Områden som kan bli aktuella att granska är ökade kostnader inom rättsväsendet, exempelvis för kontrollen av ersättning till rättsliga biträden. Skjutningar och tillgången till vapen, i kombination med svårigheten att upprätthålla säkerhet och kontroll vid gränserna, är andra aktuella problem som kan bli föremål för fortsatt granskning. Även Läke-medelsverkets tillsyn av läkemedel och medicintekniska produkter är angelägna områden för granskning. Frågan om medicinsk skyddsutrustning har också aktualiserats i samband med coronapandemin.

Riksrevisionen följer verksamheter som innefattar stora ekonomiska belopp. Skyddet mot bedrägerier, exempelvis inom den statliga lönegarantin, kan bli aktuellt för granskning. Landets stiftelser förfogar sammanlagt över 165 miljarder kronor och Riksrevisionen följer de problem med upprepade felaktigheter som länsstyrelsernas tillsyn har uppmärksammat.

Under pandemin har kulturens och idrottens betydelse för medborgarna blivit mer synlig än vanligt. Det ekonomiska stöd som staten ger är viktigt för kulturen och idrotten. Stora delar av dessa stöd delas inte ut direkt utan förmedlas av både myndigheter och andra aktörer. Det är angeläget att regeringen kontrollerar och följer upp även deras verksamhet, en fråga som kan bli aktuell att granska framöver.

Risk för förtroendeskadliga händelser

I ett internationellt perspektiv har den svenska förvaltningen ett högt förtroende bland medborgarna. Frånvaron av korruption är avgörande för förtroendet och korruptionsbekämpningen är central. Korruption ska betraktas brett och avser, utöver rent brottsliga beteenden, även jäv, otillbörligt gynnande och överträdelse av god affärssed m.m.

Risker för förtroendeskadorna kan uppkomma oavsiktligt och inom en rad områden. Riksrevisionen granskar exempelvis Finansinspektionens hantering av intressekonflikter, Granskningsnämnden för radio och TV:s granskning av public service och automatiserat beslutsfattande i statsförvaltningen.

Offentlig upphandling lyfts inte sällan fram som ett riskområde för att undvika korruption och säkerställa att staten kan göra goda affärer (se även avsnittet om offentliga finanser ovan, stycket om Trafikverkets upphandling). Inför kommande granskningsinsatser följer Riksrevisionen även Migrationsverkets upphandling och statens roll i upphandlingar i samband med coronapandemin.

Organisering, ansvar och samordning

Effektiviteten i statens insatser är ofta beroende av hur genomförandet av dem organiseras. Det är en viktig uppgift för effektivitetsrevisionen att granska om statens organisering, ansvarsfördelning och samordning är utformad så att den bidrar till hög effektivitet.

En viktig aspekt av den offentliga organiseringen och ansvarsfördelningen är de uppgifter och skyldigheter som staten lägger på kommuner och regioner. Statens styrning behöver tillgodose ett visst mått av likvärdighet i samhällsservice, oberoende av var medborgarna bor. Kommuner och regioner behöver samtidigt få förutsättningar för att ta ansvar för de obligatoriska uppgifter som staten ålagt

dem. Riksrevisionen har i tre granskningar¹¹ berört statens styrning av hälso- och sjukvården genom riktade statsbidrag. Nu granskas statens styrning av äldreomsorgen genom riktade statsbidrag. Längre fram kan en granskning av statens insatser för att uppnå en jämlik och tillgänglig hälso- och sjukvård bli aktuell.

Riksrevisionen följer även effektiviteten vid olika organisationsförändringar. Det gäller till exempel förändringar i statens inflytande över verksamheter när marknader omregleras. En granskning pågår av omregleringen av besiktningsmarknaden för fordon (bilbesiktningen), och Riksrevisionen följer även bland annat utvecklingen av Arbetsförmedlingen och Statens servicecenter inför kommande granskningar.

En bred och tvärgående granskning som pågår belyser risker när samordningen mellan myndigheter brister vid delat myndighetsansvar. I det följande beskrivs tre mer specifika riskområden när det gäller organisering och ansvar.

Risk för brister i samordning av tvärgående frågor och vid utkontraktering

Den svenska förvaltningsmodellen kännetecknas av ett stort antal fristående myndigheter med uppdrag inom olika områden. Samtidigt finns många frågor som berör flera aktörer, vilket skapar ett behov av samordning och samverkan. Otillräckliga förutsättningar för och svag styrning av samverkan kan leda till oklara ansvarsförhållanden och ineffektivitet. Inom området samordning och utkontraktering kan insatser inom flera utskottsområden komma att granskas. Det kan avse dels frågor där flera myndigheter och andra aktörer ska samordna sina insatser för att nå målpåfyllelse, dels utkontraktering som organiseringsform, eller både och.

Riksrevisionen uppmärksammade brister i samordning som en av de viktigaste iakttagelserna i det föregående årets granskningar. Det gällde bland annat statens arbete med att få personer som inte får vistas i Sverige att lämna landet (återvändarverksamheten) där god samordning är avgörande för effektiviteten. I kampen mot den organiserade brottsligheten har det visat sig vara effektivt att slå mot gängens ekonomiska tillgångar. Ekobrottsmyndighetens arbete för att bekämpa den grova och organiserade ekonomiska brottsligheten är därmed en angelägen fråga att granska.

Ytterligare ett perspektiv på samverkan är när de positiva effekterna av en åtgärd i ett system tas ut av negativa effekter i ett annat. Denna risk är påtaglig inom de stora trygghetssystemen i form av arbetslöshetsförsäkringen och socialförsäkringen. Det finns risk att intentionerna bakom utformningen av exempelvis sjukförsäkringen

¹¹ Staten och SKL – en slutrapport om statens styrning på vårdområdet (RiR 2017:3), Statens styrning genom riktade statsbidrag inom hälso- och sjukvården (RiR 2016:29), Överenskommelser mellan regeringen och SKL inom hälso- och sjukvården – frivilligt att delta men svårt att tacka nej (RiR 2014:20).

och pensionssystemet kan påverkas av åtgärder och insatser inom kringliggande transfereringssystem. Riksrevisionen följer även hur coronapandemin påverkar både finansieringen av socialförsäkringar och Försäkringskassans verksamhet.

Frågor som kräver insatser från flera aktörer leder ofta till stora behov av samverkan och samordning. Riksrevisionen granskar svenskt bistånd genom multilaterala organisationer, statens suicidpreventiva arbete och Migrationsverkets och utlandsmyndigheternas utredningsrutiner i anknytningsärenden.

En granskning av statens insatser mot arbetskraftsexploatering som aviserades i förra årets granskningsplan pågår nu. Området innebär praktiska utmaningar med behov av samordning och informationsöverföring mellan myndigheter. Det är ett problem som uppmärksammades i Riksrevisionens årliga rapport som en av de viktigaste iakttagelserna i föregående års granskningar.

Samverkan i staten sker vanligen mellan myndigheter, men även kommuner, intresseorganisationer, internationella organisationer och företag kan vara aktörer. Sådan samverkan kan ha fördelar, men leder också till vissa utmaningar när det gäller insyn, ansvarsfördelning och olika aktörers incitament. Inom vissa områden finns delat ansvar mellan näringsliv och stat där ansvarsfrågor kan bli oklara.

En specifik situation som leder till utmaningar är när staten lägger ut verksamhet på en annan utförare. Detta görs vanligen av effektivitetsskäl, men det är viktigt att myndigheten ser till att utföraren följer de regelverk som gäller för offentlig verksamhet. Utkontraktering kan leda till svåra avvägningar när det handlar om säkerhetskänslig verksamhet. Det är därför viktigt att det finns ett ändamålsenligt skydd för sådana verksamheter.

Risk att förvaltningen inte tar tillvara digitaliseringens möjligheter

Den pågående digitaliseringen syftar till att skapa nytta genom nya eller förändrade sätt att organisera sig och arbeta med hjälp av digital teknik. Det finns betydande effektiviseringsvinster för förvaltningen om den kan ta tillvara digitaliseringens möjligheter. Det handlar bland annat om att anpassa arbetssätt efter potentialen i digitala lösningar.

Medborgare förväntar sig numera att kunna utföra ärenden och interagera med myndigheter digitalt. Ett stort inslag av manuella moment i handläggningen indikerar dessutom arbetssätt där digitaliseringens möjligheter inte används fullt ut. Riksrevisionen granskar automatiserat beslutsfattande i statsförvaltningen och myndigheters arbete med att säkerställa effektiv och likvärdig service när tjänsteutbudet digitaliseras. Frågor som rör politiken för informationssamhället och andra digitaliseringsfrågor planeras, exempelvis skyddet av känslig information. En fråga som aktualiserats i samband med coronapandemin är målet att öka andelen resfria möten i staten.

Risk för brister i mottagande och integration

Höga nivåer av migration till Sverige är en utmaning för statsförvaltningen och de offentliga finanserna. För migrationspolitikens legitimitet och för de asylsökande är det av yttersta vikt att förvaltningen klarar av att hantera mottagandet på ett sätt som lever upp till kraven på offentlig verksamhet.

Integrationen av dem som är nya i Sverige är viktig. Omvänt kan segregation leda till utanförskap, social problematik och bristande legitimitet för migrationspolitiken, vilket i förlängningen kan öka samhällets kostnader. De närmast ansvariga myndigheternas verksamheter är viktiga för migrationspolitikens resultat och som sådana intressanta att granska.

Nu granskas statens insatser mot arbetskraftsexploatering samt om bosättningslagen levt upp till intentionerna. Frågor som Riksrevisionen följer inför kommande granskningsinsatser är utmaningar till följd av förändringar i Migrationsverkets anslag, den långsiktiga etableringen av icke skyddsbehövande och rättssäkerheten i handläggningen av ärenden för varaktigt bosatta.

Statens ansvar för och internt behov av kompetensförsörjning

Staten har ett ansvar för att söka tillgodose arbetsmarknadens behov av kvalificerad arbetskraft. Ökade och ändrade kompetenskrav i arbetslivet innebär behov av effektiva matchningsprocesser och förmåga att anpassa utbildningssystemet. Det finns en risk att såväl den privata som den offentliga sektorn får svårt att klara sina uppgifter och utvecklas positivt om kompetensförsörjningen inte fungerar. I ett vidare perspektiv innebär detta stora utmaningar på samhällsnivå, liksom individuellt för dem som inte är i arbete. I förlängningen är risken minskad tillväxt och försämrad stabilitet i de offentliga finanserna.

Nedan beskrivs ett mer specifikt riskområde.

Risk för brister i kompetensförsörjning

För många organisationer är personalbristen akut redan i dag. Att säkra och tillvarata kompetensen är centralt för en positiv utveckling av näringslivet och den offentliga sektorn. Det är avgörande för att kvaliteten i välfärden och den offentliga servicen ska kunna upprätthållas. Otillräcklig kompetens och personalbrist kan leda till direkta problem med effektivitet och måluppfyllelse för berörda verksamheter.

Pandemikrisen kan ändra förutsättningarna på arbetsmarknaden på både kort och lång sikt. Risker för brister inom kompetensförsörjningen finns bland annat inom vård och omsorg, skola, försvar och polis. Statens insatser för att utbilda nyckelgrupper och i övrigt motverka arbetskraftsbristen är av intresse för granskning. Riksrevisionen granskar nu utbyggnaden av högskoleutbildningar inom bristyrken och yrkeshögskolans effektivitet och styrning. Avhoppet från högskolan kan också bli aktuellt att granska framöver, liksom Arbetsförmedlingens åtgärder för svaga grupper.

3.2 Den årliga revisionen

Den årliga revisionen granskar myndigheternas årsredovisningar. Granskningen utgår från risken för väsentliga fel i respektive årsredovisning. Det innebär att Riksrevisionen inriktar granskningen mot poster eller information i årsredovisningen där det finns en hög risk för fel, men också att Riksrevisionen granskar mindre riskfyllda områden om de uppgår till väsentliga belopp. Om det inte sker några förändringar i myndigheternas verksamhet mellan åren är granskningsinriktningen ofta densamma över tid. I de fall myndigheterna får nya uppdrag eller om det sker förändringar i omvärlden som påverkar myndigheterna kan nya risker uppstå och tidigare risker försvinna. I år är den pågående pandemin ett sådant exempel.

Riksrevisionen har identifierat fyra huvudsakliga risker i staten. I den årliga revisionen finns en riskanalys för respektive myndighet för granskningen av årsredovisningarna 2020. I granskningsplanen sammanfattas de viktigaste riskerna som den årliga revisionen ser i granskningsnära riskområden som sorteras in under de fyra huvudsakliga riskerna.

Offentliga finanser

Risker kopplade till uppbörd

För ett tiotal myndigheter bedömer Riksrevisionen att risk för fel som är kopplade till uppbörd av skatter och offentligrättsliga avgifter är hög. Det gäller bland annat Skatteverket, Kronofogdemyndigheten och Transportstyrelsen. Uppbörd av skatter innebär ofta stora ärendemängder och omfattande finansiella flöden i komplexa it-system. Detta medför risker och den årliga revisionen inriktar granskningen mot att säkerställa att uppbördsintäkterna är fullständiga och korrekta i årsredovisningarna.

I årsredovisningen för staten används en särskild metod för att beräkna hur mycket skatteintäkter som är hänförliga till ett visst budgetår, så kallad periodisering. Eftersom metoden bygger på uppskattningar och manuellt arbete ser Riksrevisionen en risk för att redovisningen inte blir rätt.

Risker kopplade till Riksbankens förvaltning av tillgångar

Riksbanken förvaltar en stor mängd tillgångar. Den årliga revisionen fokuserar därför särskilt på hur myndigheten säkerställer att redovisning, värdering och finansiering av tillgångarna blir rättvisande. Under våren 2020 vidtog Riksbanken dessutom ett antal åtgärder till följd av coronapandemin. Det innebär att de hanterar nya finansiella instrument, vilket i sin tur medför att nya poster kommer att redovisas i balansräkningen. Detta kommer att ingå i Riksrevisionens granskning.

Styrning, uppföljning och rapportering

Risker kopplade till transfereringar

För ett tjugotal myndigheter bedömer Riksrevisionen att det finns en hög risk för fel i årsredovisningen som är kopplade till transfereringar. Det handlar bland annat om större myndigheter såsom Försäkringskassan, men även länsstyrelser som betalar ut flera olika typer av bidrag. Anledningen till att det ofta finns risker som är kopplade till transfereringar är att:

- det finns omfattande eller komplexa regelverk som styr bidragsverksamheten.
- det är stora it-beroenden i handläggnings- och utbetalningsprocesserna.
- det är omfattande belopp som betalas ut, vilket kan öka risken för oegentligheter.

Den årliga revisionen granskar både att myndigheten har använt anslagsmedlen enligt gällande regler och att medlen är redovisade på ett rättvisande sätt. Ofta innebär det att vi granskar myndigheternas rutiner för att både besluta om och följa upp bidragen.

Flera myndigheter ska betala ut nya typer av bidrag till följd av coronapandemin. I några fall innebär detta ökade risker för fel eftersom myndigheterna inte kan hantera bidragen inom sina ordinarie system och processer. Det gäller till exempel bidrag inom kulturområdet och permitteringsstödet som Tillväxtverket betalar ut. Myndigheterna måste i dessa situationer bygga upp nya processer med kort varsel och kan i vissa fall inte göra samma typ av kontroller som de brukar. Tillväxtverket har till exempel fått omorganisera och anställa tillfällig personal för att klara av uppdraget. Även Skatteverket har fått göra anpassningar. De betalar bland annat ut ett nytt omsättningsstöd till företag och har behövt justera it-system och göra nedprioriteringar av annan verksamhet. De nya bidragen som myndigheter lämnar till följd av covid-19 kommer att ingå i Riksrevisionens granskning om de uppgår till väsentliga belopp.

Risker kopplade till beställningsbemyndiganden

Flera myndigheter har beställningsbemyndiganden kopplade till sina anslag, vilket innebär att de har rätt att ingå åtaganden som medför utgifter under kommande budgetår. Det handlar framför allt om anslag för transfereringar och infrastrukturinvesteringar. För ett tiotal myndigheter bedömer Riksrevisionen att det finns en hög risk för fel som är kopplade till bemyndiganden. Det handlar både om risk för att myndigheterna överskrider sina bemyndiganderamar och risk för fel i redovisningen, till exempel till följd av manuell hantering av åtagandena.

Riksrevisionens tidigare granskningar har visat på otydligheter i regeringens styrning av beställningsbemyndiganden, vilket medför att det uppstår oklarheter hos myndigheterna som i sin tur kan leda till fel. Det har också hänt att myndigheter som saknar beställningsbemyndiganden har ingått åtaganden och därmed överskridit sina befogenheter.

Riksrevisionens granskning har visat att delat ansvar mellan myndigheter ökar risken för att bemyndiganderamar överskrids. Ett exempel på delat ansvar finns i Sidas årsredovisning där Sida ska redovisa åtaganden som regeringen och Regeringskansliet har ingått.

Risker kopplade till avgiftsbelagd verksamhet

Många myndigheter finansierar delar av sin verksamhet med avgifter. Det ekonomiska målet för avgiftsbelagd verksamhet är full kostnadstäckning, om inte riksdagen eller regeringen har beslutat något annat. Det betyder att myndigheterna ska beräkna avgifterna så att intäkterna på sikt täcker samtliga kostnader. För flera myndigheter bedömer Riksrevisionen att det finns en risk för att myndigheterna inte uppnår full kostnadstäckning i verksamheterna på sikt, vilket innebär att det kan uppstå stora över- eller underskott i verksamheterna. I vissa fall beror detta på otydligheter i styrningen av myndigheterna.

Det finns även andra risker inom avgiftsbelagda verksamheter som kan leda till väsentliga fel i årsredovisningen. Det kan till exempel handla om hur myndigheten fördelar sina kostnader eller att modellen för att beräkna avgifterna är komplicerad.

För Luftfartsverket bedömer Riksrevisionen att det i år finns särskilda risker till följd av covid-19 eftersom myndigheten till stor del finansieras med avgifter från flygbolag. Luftfartsverket riskerar att redovisa stora ekonomiska underskott och kommer få det svårt att uppfylla regeringens lönsamhets- och soliditetsmål. Även Sjöfartsverket och Transportstyrelsen finansieras av luftfartsintäkter och omfattas av samma problematik, men i mindre omfattning.

Risker kopplade till flerfinansierad verksamhet – anslag, bidrag och avgifter

Det är vanligt att myndigheters verksamhet finansieras via flera olika finansieringskällor, det vill säga anslag, bidrag och avgifter. Det är också vanligt att anslagen har finansiella villkor som kan vara både omfattande och otydliga. Det handlar till exempel om tillfälliga anslag som myndigheterna får använda till särskilda ändamål eller möjligheten att finansiera förvaltningskostnader med sakanslag. En myndighet som har flerfinansierad verksamhet eller anslag med finansiella villkor behöver ha tydliga rutiner för att säkerställa att anslag och övriga intäkter används på rätt sätt och finansierar rätt kostnader.

För ett trettiotal myndigheter bedömer Riksrevisionen att det finns en hög risk för fel i årsredovisningen som är kopplade till att myndigheterna har en blandad finansiering eller omfattande eller otydliga anslagsvillkor. För dessa granskar Riksrevisionen att myndigheterna använder och redovisar anslag och övriga intäkter på rätt sätt

Risker kopplade till redovisning av anläggningstillgångar

Några myndigheter anskaffar och förvaltar anläggningstillgångar till omfattande belopp, till exempel Trafikverket och Försvarsmakten. Det handlar framför allt om fastigheter, infrastruktur och beredskapstillgångar. För dessa myndigheter bedömer Riksrevisionen att det finns risker som är kopplade till värderingen av tillgångarna och redovisningen av pågående investeringar. För vissa myndigheter finns det även risker som är kopplade till upphandling av tillgångarna. Inom fastighetsområdet kan det även finnas särskilda risker som är kopplade till försäljning av fastigheter. Den årliga revisionen inriktar granskningen mot de risker som är relevanta för respektive myndighet.

Kammarkollegiet ansvarar för att redovisa statens innehav i hel- och delägda bolag. Från och med 2020 ska Kammarkollegiet redovisa andelarna med en ny värderingsprincip. Nya redovisningsprinciper kan innebära en ökad risk för fel och Riksrevisionen kommer granska att andelarna redovisas på ett rättvisande sätt i årsredovisningen.

Risker kopplade till redovisning av skulder och lån

Några myndigheter redovisar och förvaltar stora skulder. Det handlar till exempel om statsskulden hos Riksgälden och pensionsskulder som finns hos Pensionsmyndigheten, Statens Tjänstepensionsverk och affärsverken. För dessa myndigheter ser Riksrevisionen ofta risker som är kopplade till värdering av skulderna, och den årliga revisionen inriktar därför granskningen mot det. Syftet är att säkerställa att värderingen är korrekt och årsredovisningen rättvisande. CSN redovisar skulder och fordringar som är kopplade till studielån som uppgår till stora belopp. Även här bedömer Riksrevisionen att det finns risker gällande värdering och inriktar granskningen mot det.

Vissa myndigheter redovisar skulder för sanering av förorenad mark. Redovisningen är ofta behäftad med flera osäkerheter och baseras till stor del på uppskattningar. Därmed ökar risken för fel och Riksrevisionen granskar myndigheternas värdering av dessa åtaganden om de uppgår till väsentliga belopp.

Risker kopplade till komplexa redovisningsregler

Vissa myndigheter bedriver verksamhet med komplexa redovisningsregler. Det gäller till exempel försäkringsredovisning som finns hos garantimyndigheter och Statens Tjänstepensionsverk. Försäkringsredovisning innebär ofta stora inslag av uppskattningar och avancerade beräkningar som sker i komplexa it-system. Risken för fel i årsredovisningen är därför ofta hög för myndigheter med denna typ av verksamhet. Redovisningen påverkar flera olika delar i årsredovisningen och ingår i granskningen.

Ett annat område med komplext regelverk är hanteringen av EU-medel som finns hos Statens jordbruksverk och Rådet för Europeiska socialfonden i Sverige (ESF-rådet). Också denna redovisning påverkar flera olika delar av årsredovisningen och ingår därför i Riksrevisionens granskning av myndigheterna.

Risker kopplade till vissa redovisningsprinciper

För några organisationer som ingår i den årliga revisionens uppdrag, och som inte ska följa förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag, bedömer Riksrevisionen att det finns risker som är kopplade till redovisningsprinciper. Det kan till exempel handla om att normeringen är otydlig eller att organisationerna inte tillämpar redovisningsreglerna fullt ut. Detta kan leda till årsredovisningen inte blir fullständig och rättvisande, vilket i förlängningen kan ge ett sämre beslutsunderlag för mottagaren av årsredovisningen. Riksrevisionen beaktar dessa risker i granskningen av organisationerna.

En annan typ av risk handlar om utbetalningar som Tillväxtverket gör till olika aktörer som bygger upp och administrerar fonder. Fonderna ska tillhandahålla riskvilligt kapital till låntagare som inte kan få riskkapital på annat sätt. Utbetalningarna har karaktären av både bidrag och kapitaltillskott, och det finns därför risk för att de inte redovisas på ett transparent sätt.

Statens ansvar för och interna behov av kompetensförsörjning

Risker kopplade till omlokalisering och personalomsättning

I många myndigheter är den interna styrningen och kontrollen beroende av nyckelpersoner med olika kompetenser som kan vara svåra att behålla eller rekrytera. Även pensionsavgångar kan bidra till att nyckelkompetens försvinner. I samband med omlokalisering finns alltid risk för att personal med nödvändig kompetens inte väljer att flytta med, vilket kan medföra risk för långvariga kompetensförluster och risk för att myndighetens interna styrning och kontroll inte fungerar som avsett.

I den årliga revisionens informationsinsamling och riskanalys för enskilda myndigheter beaktas detta som ett led i att bedöma om myndigheten har kompetens och resurser för att kunna upprätta en rättvisande årsredovisning. I år har Riksrevisionen bedömt att det finns det förhöjda risker som är kopplade till omlokalisering och personalomsättning i fem myndigheter.

Bilaga 1. Pågående granskningar inom effektivitetsrevisionen

Nedan redovisas pågående granskningar inom effektivitetsrevisionen per 2020-10-01. Inom parentes anges beräknat publiceringsår. Såväl titel som publiceringsår kan komma att ändras.

Arbetsmarknadsutskottet

Äldre arbetslösa – incitament för arbete och Arbetsförmedlingens strategiska arbete för målgruppen (2020)

Statliga insatser mot arbetskraftsexploatering (2020)

Granskning om bosättningslagen levt upp till intentionerna (2021)

Finansutskottet

Finanspolitiska ramverket – regeringens tillämpning 2020 (2020)

Utgiftstaket – ett verktyg och mål (2020)

Automatiserat beslutsfattande i statsförvaltningen (2020)

Delat myndighetsansvar – ett effektivitetsproblem? (2020)

Stabila skattebaser och klimatet (2020)

AP-fondernas hållbarhetsarbete (2021)

Mer utrymme för kärnverksamheten genom minskad administration (2021)

Myndigheternas arbete med att säkerställa effektiv och likvärdig service när tjänstebudet digitaliseras (2021)

Staten och kommunsektorns ekonomi (2021)

Finansinspektionens hantering av intressekonflikter (2020)

Försvarsutskottet

Finansiering av samhällets krisberedskap, anslag 2:4 (2021)

Arbetet med att stärka arméstridskrafternas förmåga (2021)

Försvarsmaktens personalförsörjning av soldater och sjömän (2021)

Justitieutskottet

Polisens effektivitet i utsatta områden (2020)

Effektiviteten i Polismyndighetens arbete med information till brottsutsatta (2021)

Polisens arbete mot sexuell exploatering av barn och unga (2021)

Konstitutionsutskottet

Granskning av granskningsnämnden för radio och tv:s granskning av public service (2020)

Miljö- och jordbruksutskottet

Jordbruksverkets distriktsveterinärverksamhet (2021)

Näringsutskottet

Statliga myndigheters effektutvärderingar av näringspolitiska insatser (2020)

Regeringens styrning mot hållbart företagande i de statliga bolagen (2021)

Transportbidraget (2021)

Systemet med energideklarationer (2021)

Skatteutskottet

Skatteverkets arbete med att beskatta delningsekonomin (2021)

Socialförsäkringsutskottet

Migrationsverkets och utlandsmyndigheternas utredningsrutiner i anknytningsärenden (2021)

Att förebygga sjukskrivning genom socialförsäkringsförmåner (2021)

Försäkringskassans kontrollfunktion i sjukskrivningsprocessen (2021)

Omställningen hos Migrationsverket (2021)

Aktivitetsersättning vid förlängd skolgång (2022)

Socialutskottet

Statens styrning av äldreomsorgen genom riktade statsbidrag (2020)

Tandvårds- och läkemedelsförmånsverkets arbete med prissättning och subventionering av läkemedel (2021)

Öppna jämförelser inom socialtjänsten (2021)

Statens suicidpreventiva arbete (2021)

Trafikutskottet

Drift och underhåll av järnvägar – omfattande kostnadsavvikelser (RiR 2020:17)

Statlig medfinansiering för ökad kollektivtrafik (2021)

Kostnadskontroll i infrastrukturprojekt (2021)

Omreglering av besiktningmarknaden för fordon (2021)

Utbildningsutskottet

Utbyggnaden av högskoleutbildningar inom bristyrken (2021)

Yrkehögskolans effektivitet och styrning (2021)

Forskning och utveckling vid statliga myndigheter (2021)

Säkerställer regeringen och Skolverket ett tillförlitligt urval av elever till PISA-undersökningen? (2021)

Utrikesutskottet

Sidas garantiverksamhet (2020)

Svenskt bistånd genom multilaterala organisationer (2021)

Berör flera utskott

Skatteutgifter riktade till äldre arbetskraft (2020)

ISSN 1652-6597

ISBN 978-91-7086-570-1

Beställning: www.riksrevisionen.se

